

Εκδόθηκε και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις της Βουλής των Ελλήνων το 18ο βιβλίο του πρώην υπουργού Σωτήρη Χατζηγάκη. Το πόνημά του αυτό, πραγματεύεται...

τα κυρίαρχα ζητήματα που απασχόλησαν την Ελληνική Δικαιοσύνη κατά την διάρκεια της υπουργίας του (Βατοπέδι, Siemens, Παραδικαστικό κ.τ.λ.)

Η προσέγγιση στα θέματα αυτά γίνεται μέσα από ένα φιλοσοφικό πρίσμα, ενώ τονίζεται ιδιαίτερα ο κοινωνικός και παιδευτικός ρόλος της Δικαιοσύνης. Ο Σωτ. Χατζηγάκης μέσα από τις γραμμές του βιβλίου του αποδεικνύει πως η Δικαιοσύνη είναι μια "πλήρης αρετή" σύμφωνα με τον ορισμό του Αριστοτέλη. Αποτελεί επίσης προϋπόθεση σπουδαιότερη από την ευδαιμονία και την αποτελεσματικότητα όπως τονίζει ο μεγάλος φιλόσοφος Τζον Ρώλς.

Ο συγγραφέας σημειώνει στο βιβλίο του :

"Όταν μιλάμε για Δικαιοσύνη εννοούμε δύο πράγματα: Κατ' αρχάς τη θεωρούμε ως τη λειτουργία εκείνη που μας επιβάλλει συμμόρφωση σε ένα σύστημα δικαίου. Κατά δεύτερο, η Δικαιοσύνη αποτελεί και ένα κοινωνικό αγαθό, που βασίζεται στην ισότητα και στον ίσο καταμερισμό των αγαθών στους ανθρώπους. Σ' αυτή την περίπτωση, βέβαια, εννοούμε την κοινωνική Δικαιοσύνη. Αναφέρεται ωστόσο και σε μια τρίτη παράμετρο, που αφορά στον παιδευτικό και ηθικό της ρόλο, ο οποίος θα πρέπει να απορρέει μέσα από τις αποφάσεις της, αλλά και από το προσωπικό παράδειγμα των λειτουργών της. Η ελληνική Δικαιοσύνη τα τελευταία χρόνια πέρασε δύσκολους καιρούς λόγω της προσπάθειας χειραγώγησης της από την εκτελεστική εξουσία, καθώς και εξαιτίας ολίγων επίορκων στελεχών της (παραδικαστικό κύκλωμα)."

Στη δεύτερη περίπτωση, σημειώνει χαρακτηριστικά ο συγγραφέας, "έτυχε να βρεθώ στο τιμόνι της μέσα στην καταιγίδα. Εφάρμοσα τη πολιτική των "ήρεμων

νερών και άφησα την ίδια να κάνει την αυτοκάθαρσή της. Η Δικαιοσύνη ξεπέρασε τη κρίση της και επανήλθε η ηρεμία στους δικαστές. Την εμπειρία μου αυτή των δύσκολων εκείνων χρόνων την μεταφέρω στο βιβλίο αυτό μέσα από στοιχεία και γεγονότα, τα οποία ο ίδιος έζησα και αντιμετώπισα ως Υπουργός της Δικαιοσύνης”.

Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου του Σωτ. Χατζηγάκη, διαχέονται και προσωπικές του εκτιμήσεις για κορυφαίους δικαστικούς που σε κάποιες στιγμές δεν στάθηκαν στο ύψος τους, αλλά πολέμησαν λυσσώδως βασικές μεταρρυθμίσεις που θα βοηθούσαν το έργο της Δικαιοσύνης και θα ανακούφιζαν μια μεγάλη μερίδα πολιτών. Στις περιπτώσεις αυτές ο συντεχνιασμός επικράτησε του δικαϊκού καθήκοντος.

Το βιβλίο αυτό προλογίζει ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων Κύριος Κωνσταντίνος Τασούλας, ο οποίος μεταξύ άλλων σημειώνει τα εξής:

“Ο Σωτήρης Χατζηγάκης είναι πρωτίστως και κυρίως ένας πολιτικός που όχι μόνο πίστευε και πιστεύει στην πολιτική, ως κορυφαία κοινωνική και ηθική διεργασία, αλλά και που την υπηρετεί άλλοτε ενεργά, άλλοτε ως Κιγκινάτος της συγγραφής και πάντα «αναζητώ ντας την ελπίδα, τη διέξοδο, την αισιοδοξία», όπως γράφει ο ίδιος το 1989 σε ένα από τα εντελώς πρώτα πολιτικά του δοκίμια, τον “Κοινωνικό Φιλελευθερισμό”.

Με λίγα λόγια ο συγγραφέας Σωτ. Χατζηγάκης είναι ένας πολιτικός που υπηρέτησε την τέχνη της πολιτικής, δηλαδή το βαθύτερο νόημά της που σχετίζεται με το χρέος και το βάρος της εκπροσώπησης και την αγάπη της προσφοράς και όχι την τεχνολογία της πολιτικής, δηλαδή την επιφανειακή, εικονολατρική εκδοχή της, που τείνει να κυριεύσει σήμερα το συνολικό τοπίο της πολιτικής, παγκοσμίως δε. Η συγγραφική του δράση δεν συμπίπτει με τη λήξη της κοινοβουλευτικής του θητείας. Ξεκίνησε πολύ νωρίτερα και συνεχίζεται ακάματη μέχρι σήμερα, δίνοντας το μέτρο ενός γόνιμου και προχωρημένου προβληματισμού, πάνω σε καίρια πολιτικά, ηθικά, ιστορικά και αξιακά ζητήματα.

Σήμερα δε, ο Σωτήρης Χατζηγάκης εξακολουθεί να πολιτεύεται, αλλά με την γραφίδα του και το τελευταίο του βιβλίο, «Υπηρετώ ντας τη Δικαιοσύνη», αποτελεί τον δικό του απολογισμό από το πέρασμά του στο Υπουργείο Δικαιοσύνης το 2007-2009, το πέρασμά του από ένα καθήκον που ο ίδιος με τόση φροντίδα και δέος αντιμετώπισε.